

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Stalna služba u Đurđevcu
Đurđevac, Đure Basaričeka 12

Poslovni broj: Pn-69/2023-74

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Koprivnici, Stalna služba u Đurđevcu, po sutkinji Augustini Muršić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Nadice Bekavac, OIB: 00856345950, Đurđevac, Tina Ujevića 3 zastupanog po punomoćniku Tomislavu Miličeviću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Miličević i Šupuković d.o.o. Zagreb, protiv tuženika Grada Đurđevca, OIB: 98691330244, Đurđevac, Stjepana Radića 1 zastupanog po punomoćniku Damiru Đegercu, odvjetniku iz Koprivnice, radi naknade štete, nakon zaključene glavne javne rasprave dana 9. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, te objave presude dana 2. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Gradu Đurđevcu, OIB: 98691330244, Đurđevac, Stjepana Radića 1, da tužiteljici Nadici Bekavac, OIB: 00856345950, Đurđevac, Tina Ujevića 3, na ime naknade neimovinske i imovinske štete isplati ukupan iznos od 4.576,00 eura (slovima: četiri tisuće petsto sedamdeset šest eura) sa zakonskom zateznom kamatom koja do 31. prosinca 2022. teče po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, i to na iznos od:

- 4.000,00 eura od 30. lipnja 2022. do isplate,
- 576,00 eura od 2. listopada 2026. do isplate, u roku 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Nadice Bekavac u iznosu od 2.177,92 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 30. lipnja 2022. do isplate te s osnova zakonske zatezne kamate na iznos od 576,00 eura koja teče od 30. lipnja 2022. do 1. listopada 2026., kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Odbija se sudjelovanje Adriatic osiguranja d.d. Zagreb, Listopadska 2, kao umješača na strani tuženika u ovom predmetu.

II. Dopušta se objektivna preinaka tužbe na iznos od 6.753,92 eura sa zatraženom zateznom kamatom kao u podnesku tužitelja od 1. lipnja 2026.

III. Nalaže se tuženiku Gradu Đurđevcu, OIB: 98691330244, Đurđevac, Stjepana Radića 1, da tužiteljici Nadici Bekavac, OIB: 00856345950, Đurđevac, Tina Ujevića 3, naknadi parnične troškove u iznosu od 2.156,01 eura (slovima: dvije tisuće sto pedeset šest eura i jedan cent) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 2. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 7. ožujka 2023. podnijela tužbu radi naknade štete protiv tuženika Grada Đurđevca, u kojoj navodi kako je 18. ožujka 2022. u Đurđevcu, u Ulici Tina Ujevića između kbr. 1 i 3, stradala kao pješak prilikom pada zbog neodržavanja komunalne infrastrukture, uslijed čega je zadobila tjelesne ozljede.

1.1. Nadalje navodi kako je za održavanje i popravljivanje navedene površine nadležan tuženik, Grad Đurđevac, koji je kršeći odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu i Zakona o obveznim odnosima uzrokovao predmetnu nezgodu.

1.2. Tužiteljica je u štetnom događaju zadobila ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, a radi čega joj je prvotno pružena pomoć u Općoj bolnici Dr. Tomislav Bardek u Koprivnici. Tužiteljica potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te za tuđu pomoć i njegu u ukupnom iznosu od 3.100,00 eura i to imajući u vidu sljedeće činjenice: pretrpljeni bolovi, za koje potražuje iznos od 1.000,00 eura, pretrpljeni strah, za koji potražuje iznos od 900,00 eura, duševne boli zbog smanjenih životnih aktivnosti, za koje potražuje iznos od 1.000,00 eura te za tuđu pomoć i njegu, za koju potražuje iznos od 200,00 eura.

1.3. Tužiteljica se 29. lipnja 2022. obratila odštetnim zahtjevom tuženiku, a na koji tuženik nije odgovorio. Tužiteljica na ukupan iznos od 3.100,00 eura potražuje i

zakonske kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku, odnosno od 30. lipnja 2022. pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje nastanak štetnog događaja od 18. ožujka 2022. u Đurđevcu, ul. Tina Ujevića između kbr. 1 i 3, uslijed čega je tužiteljica zadobila tjelesne ozljede. Ističe kako tuženik uredno održava svu komunalnu infrastrukturu pa tako i komunalnu infrastrukturu u Đurđevcu, u ul. Tina Ujevića. Navodi kako tuženik ne odgovara za nastali štetni događaj jer se tužiteljica nije služila označenim pločnikom, već je koristila druge površine, a koje površine nisu namijenjene za građane, pješake odnosno nisu označeni kao pločnici. U konkretnom štetnom događaju, tužiteljica se kretala izvan pločnika odnosno izvan postojeće pješačke staze, a po dijelu koji nije namijenjen za kretanje pješaka. Stoga, tuženik za nastanak štetnog događaja ističe prigovor podijeljene odgovornosti tužiteljice i tuženika za nastanak predmetnog štetnog događaja u jednakom omjeru.

2.1. Tuženik osporava osnovu i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Tvrdi kako je iz priložene medicinske dokumentacije uz tužbu, razvidno da tužiteljica nije pretrpjela tjelesne ozljede, a zbog kojih bi došlo do trajnih duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti, pa otklanja tu osnovu i visinu. Isto tako, imajući u vidu da nisu nastale nikakve trajne posljedice, smatra kako su visina pravične naknade za pretrpljene bolove i pretrpljeni strah previsoko naznačene, pa tuženik otklanja i te vidove štete kako po osnovu, tako i po visini. Ističe kako tužiteljica potražuje neimovinsku štetu zbog predmetnog štetnog događaja, a iz kojeg štetnog događaja nisu proizašle sve opisane tužiteljicine povrede iz priložene medicinske dokumentacije.

2.2. Naposljetku navodi kako je tuženik u vrijeme štetnog događaja bio osiguran kod Adriatic osiguranje d.d. ugovorom o osiguranju - policom osiguranja br. 0V0685011618 te stoga predlaže da naslovni sud temeljem odredbe članka 211. Zakona o parničnom postupku obavijesti Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, o otpočetoj parnici radi zasnivanja građanskopravnog učinka.

3. Dopisom od 1. rujna 2023. sud je temeljem odredbe članka 211. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22., dalje: ZPP) obavijestio Adriatic osiguranje d.d. Zagreb o postojanju parnice radi naknade štete.

3.1. Podneskom od 28. rujna 2023. Adriatic osiguranje d.d. ne osporava da je u vrijeme štetnog događaja tuženik imao s Adriatic osiguranje d.d. sklopljen ugovor o osiguranju, policu broj 0V0685011618. Međutim, smatra da predmetno potraživanje nije pokriveno navedenom policom osiguranja. Opreza radi, navedenim podneskom daje izjavu o stupanju u parnicu te predlaže da mu sud dozvoli sudjelovanje u ovom postupku u svojstvu umješaka.

3.2. Tužiteljica je osporila umješaku pravo da sudjeluje u postupku.

3.3. Imajući na umu navod Adriatic osiguranja d.d. da predmetno potraživanje nije pokriveno navedenom policom osiguranja, sud je na pripremnom ročištu održanom 10. listopada 2023. donio rješenje kojim odbija sudjelovanje Adriatic osiguranja d.d. Zagreb, kao umješaka na strani tuženika. Naime, sukladno odredbi članka 206. stavka

1. ZPP, pretpostavka da se određenoj trećoj osobi dopusti miješanje je postojanje pravnog interesa. Pravni interes ima ona treća osoba čija prava i obveze ovise od toga kako će biti presuđeno u parnici koja se vodi između drugih osoba. Budući da je Adriatic osiguranje d.d. u svom podnesku ustvrdio da predmetno potraživanje nije pokriveno policom osiguranja koju ima sklopljenu s tuženikom, sud je zaključio da nema pravni interes za miješanje u ovom postupku na strani tuženika, a to stoga što prihvatanjem ili neprihvatanjem tužiteljičinog tužbenog zahtjeva treća osoba neće doći niti u bolji, niti u lošiji pravni položaj, tako da donijeta presuda, neovisno o ishodu spora, neće moći ostvariti intervencijski učinak propisan odredbom članka 208.a ZPP. Sud će dopustiti miješanje samo ako treća osoba dokaže pravni interes da u parnici uspije jedna od stranaka. Sama izjava treće osobe da potraživanje nije pokriveno policom, uz oprezno traženje stupanja u parnicu, nije dovoljna ako iz nje ne proizlazi da bi odluka u toj parnici mogla bitno promijeniti njezin privatnopravni položaj. Sukladno članku 207. stavku 2. ZPP-a do pravomoćnosti rješenja kojim se odbija sudjelovanje umješača, umješač može sudjelovati u postupku i njegove parnične radnje ne mogu se isključiti te stoga parnične radnje umješača tijekom ovog postupka sud nije isključio.

4. Podneskom od 28. rujna 2023. umješač na strani tuženika Adriatic osiguranje d.d. pridružuje se navodima tuženikovog odgovora na tužbu, time da ističe prigovor isključive odgovornosti tužiteljice za nastanak predmetnog događaja. Oспорava osnovu i visinu štete te tijekom zatezne kamate na zatražene naknade neimovinske i imovinske štete.

5. Nakon provedenog medicinskog vještačenja, tužiteljica je specificirala tužbeni zahtjev podneskom od 1. lipnja 2026. tako da zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te za tuđu pomoć i njegu potražuje ukupno iznos od 6.753,92 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 30. lipnja 2022. do isplate, time da za pretrpljenu bol potražuje 1.000,00 eura, za pretrpljeni strah 5.000,00 eura te za tuđu pomoć i njegu (po cijeni sata tuđe pomoći u iznosu od 5,98 eura) za koju potražuje iznos od 753,92 eura.

5.1. Tuženik se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari na ročištu održanom 9. rujna 2026., nakon što mu je tužiteljičin podnesak od 1. lipnja 2026. s preinakom tužbe dostavljen 1. srpnja 2026., a da se prije upuštanja u raspravljanje nije protivio preinaci opisanog dijela tužbe pa se smatra da postoji pristanak tuženika na preinaku tužbe.

5.2. Umješač Adriatic osiguranje d.d. se podneskom od 23. lipnja 2026. usprotivio preinaci.

5.3. Sud je dopustio objektivnu preinaku tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva kao u toč. II. izreke ovog rješenja. Tužiteljica je specificirala tužbeni zahtjev nakon zaprimanja nalaza i mišljenja medicinskih vještaka i usmenog saslušanja istih. Sud pri tome ističe kako u situaciji kada tužitelj u vrijeme podnošenja tužbe ne raspolaže svim odlučnim činjenicama potrebnim za postavljanje konačnog tužbenog zahtjeva, kao ovom slučaju, s obzirom da je objektivno postavljanje tužbenog zahtjeva radi isplate s osnova naknade štete bez prethodnog vještačenja realno nemoguće, budući da je teško procijeniti visinu neimovinske štete i imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege koja bi pripadala tužitelju, već je u pravilu potrebno provesti medicinsko vještačenje i tek je tada moguće saznati sve odlučne činjenice vezano za visinu

nastale štete, nedopuštanje usklađenja tužbenog zahtjeva koje je uslijedilo odmah nakon provedenog vještačenja nije razmjerno legitimnom cilju iz odredbe članka 190. stavka 1. ZPP-a i rezultira povredom prava na pristup sudu. To iz razloga jer je legitimni cilj zabrane preinake tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka onemogućavanje zlorabe procesnih prava u cilju ubrzanja parničnog postupka, a povišenje tužbenog zahtjeva odmah nakon provedenog vještačenja, koje je utemeljeno na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, nije od utjecaja na dužinu trajanja postupka. Povišenjem tužbenog zahtjeva nakon provedenog vještačenja nije se promijenio identitet spora niti se iznose nove činjenice. Sud pri tome ističe kako je i Ustavni sud u svojoj odluci broj U-III-4474/2019 od 29. ožujka 2022. koji navodi da ograničenja ne smiju umanjiti pristup sudu na takav način ili do takve mjere da time bude narušena sama bit "prava na sud" (v., na primjer, odluku Ustavnog suda broj: U-III-215/2016 od 19. prosinca 2017.). Nadalje Ustavni sud navodi "... ograničenje neće biti spojivo s pravom na pošteno suđenje ako ne teži legitimnom cilju te ako ne postoji razuman odnos razmjernosti između upotrijebljenih sredstava i legitimnog cilja koji se nastoji ostvariti (usporedi, na primjer, predmet ESLJP-a Stanev protiv Bugarske [Vv], br. 36760/06, § 230, presuda od 17. siječnja 2012.)..." Pri tome je sud imao u vidu i odluku Europskog suda za ljudska prava u predmetu Vugdelija protiv Republike Hrvatske (Zahtjev br. 14692/18) od 20. veljače 2024. u kojem je zauzeto istovjetno stajalište o pravu pristupa sudu. Slijedom navedenog, sud je temeljem članka 190. stavka 2. u vezi stavka 3. ZPP-a, odlučio kao u toč. II. izreke rješenja. Pritom se upućuje na stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-123/2024-5 od 27. svibnja 2024. s druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske prema kojem u slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.

6. U dokaznom postupku sud je pročitao svu dokumentaciju u spisu i to: Izvješće o postupanju Policijske postaje Đurđevac od 28. travnja 2022. (stranica 4 spisa), odštetni zahtjev od 29. lipnja 2022. (stranica 5 spisa), fotografije mjesta događaja (stranica 7-11 spisa), tužiteljčinu medicinsku dokumentaciju (stranica 12-25, 353-358 spisa), tužiteljčin zdravstveni karton (stranica 66-302 spisa), spis Policijske postaje Đurđevac broj 511-06-06-D-7/2022 (stranica 310-321 spisa), fotodokumentaciju očevida Policijske postaje Đurđevac (stranica 339-345 spisa), račun za troškove liječenja u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju „Daruvarske toplice“ od 13. siječnja 2025. i potvrdu o uplati (stranica 352 i 359 spisa), pročitao nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje dr. Mirne Zagrajski-Brkić od 15. rujna 2025. (stranica 365-372 spisa), pročitao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka dr. Davorina Hećimovića od 21. kolovoza 2025. i dopunu nalaza i mišljenja (stranica 374-375 te 401-402 spisa), saslušao vještake dr. Mirnu Zagrajski-Brkić i dr. Davorina Hećimovića, proveo uviđaj na licu mjesta, saslušao svjedoke Danicu Nikša, Tomislava Patačka, Đurđu Kovačević i Anamariju Majstorović te tužiteljicu kao stranku u svrhu dokazivanja. Izvršen je uvid u spis Općinskog državnog odvjetništva u Koprivnici broj KR-DO-147/2022, a koji sadrži dokumentaciju koja prileži spisu (spis Policijske postaje Đurđevac broj broj 511-06-06-D-7/2022 s fotodokumentacijom očevida) te je isti nakon izvršenog uvida, a na zahtjev Općinskog državnog odvjetništva u Koprivnici vraćen (stranica 303 i 304 spisa). Sud nije proveo dokaz financijskim vještačenjem na

okolnost visine cijene sata tuđe pomoći i njege, a budući da je tužitelj odustao od navedenog dokaznog prijedloga te je predložio donošenje odluke po slobodnoj ocjeni.

7. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka te nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka sukladno članku 8. ZPP, sud je utvrdio da je tužiteljčin tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Predmet spora je potraživanje pravične novčane naknade neimovinske štete nastale tužiteljici u štetnom događaju 18. ožujka 2022. i to povredom prava osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje (u konačnici samo za pretrpljenu bol i strah, dok je tužiteljica odustala od zahtjeva za duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti, ali i zahtjeva istaknutog u podnesku od 20. siječnja 2025. na ime troškova liječenja po računu Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju Daruvarske toplice od 13. siječnja 2025.) te potraživanje s osnova imovinske štete i to tuđe pomoći i njege.

9. Nije sporan nastanak štetnog događaja. Sporna je odgovornost za nastanak štetnog događaja, uzročno-posljedična veza između štetnog događaja i ozljeda te visina tužbenog zahtjeva. Sporno je, je li tužiteljica suodgovorna za nastali štetni događaj odnosno je li doprinijela nastanku štete. Posljedično sporna je osnova i visina naknade neimovinske i imovinske štete te utuženi tijekom zakonske zatezne kamate na zatražene naknade neimovinske i imovinske štete.

10. Na navedene okolnosti proveden je uviđaj na licu mjesta te su saslušani svjedoci Đurđa Kovačević, Danica Nikša i Tomislav Patačko i tužiteljica.

10.1. Iz iskaza tužiteljice sud je utvrdio kako je tužiteljica kritičnog dana 18. ožujka 2022. nosila smeće u kontejner koji se nalazi preko puta zgrade u kojoj živi. Prolazila je preko betoniranog dijela koji je vodio do šahta, a kojim dijelom pa i preko šahta su svakodnevno prolazili i svi stanari te djeca iz Dječjeg vrtića Maslačak. Prolazeći betoniranim dijelom koji je vodio do šahta, u trenutku kada je stala na poklopac šahta, isti se izvrnuo i tužiteljica je propala u šaht, a taj izvrnuti poklopac ju je zadržao da ne padne u samu jamu. Cijelo tijelo bilo joj je u šahtu, izuzev glave i ruku kojima se uspjela zadržati za rub šahta. Prilikom pada u šaht prvo je udarila ramenim dijelom, pa rebrima i nogom. Cijelo tijelo joj je bilo izgrebano i u podljevima, a navode tužiteljice potvrđuje i svjedokinja Đurđa Kovačević koja navodi da se tužiteljici prilikom pada podigla odjeća te joj je cijelo tijelo bilo ozlijeđeno i izgrebano od betona. Tužiteljicu su iz šahta izvukli prolaznici nakon njezinog poziva u pomoć, a iz iskaza svjedoka je utvrđeno da je tužiteljicu iz šahta izvukao svjedok Tomislav Patačko uz pomoć svjedokinje Đurđe Kovačević i nekoliko drugih prolaznika, a nakon čega joj je pružena medicinska pomoć po djelatnicima Hitne pomoći koja je stigla na mjesto događaja te u Općoj bolnici dr. Tomislav Bardek Koprivnica. U vrijeme događaja šaht nije bio ograđen niti su bile stavljene bilo kakve oznake, a navedeno potvrđuju i iskazi svjedoka Đurđe Kovačević, Danice Nikša i Tomislava Patačka, koji su se svakodnevno kretali navedenim dijelom ulice Tina Ujevića u Đurđevcu. Septička jama odnosno šaht je sagrađen 1984. za vrtić i za okolne zgrade, u vrijeme nezgode isti se nije koristio, nadležnima su upućivani zahtjevi da se šaht zatrpa, međutim, niti nakon 2 godine obećanja šaht nije zatrpan, već je to učinjeno nakon što je tužiteljica stradala. Da su nadležnima upućivani zahtjevi za uklanjanje šahta, potvrđuje i svjedokinja Danica Nikša koja prebiva u zgradi na kbr. 3, u neposrednoj blizini spornog šahta, a koja navodi da je šaht bio puknut i da je o

tome obavijestila Komunalije. Nadalje, uvidom u fotografije (stranica 7-11 spisa) te iz iskaza svjedoka Tomislava Patačka, koji radi u blizini mjesta nezgode i svakodnevno prolazi, kao i svjedokinje Anamarije Majstorović, kćerke tužiteljice, koja je bila na mjestu događaja nakon dva sata od nezgode, utvrđeno je kako je nakon nezgode mjesto oko šahta bilo ograđeno trakama i metalnom ogradom, a mjesto šahta prekriveno drvenom paletom. Iz iskaza svjedokinje Danice Nikša, Tomislava Patačka i Đurđe Kovačević, utvrđeno je da je vrlo brzo nakon nezgode šaht zatrpan, uklonjen betonski pločnik koji je vodio od zgrade do šahta te posijana trava, a da je šaht zatrpan i posijana trava, sud je utvrdio i uviđajem na licu mjesta.

10.2. Sud je u cijelosti prihvatio iskaze tužiteljice i svjedoka kao logične, životno uvjerljive, te međusobno sukladne i sukladne s drugim provedenim dokazima u postupku, priloženim fotografijama očevida i fotografijama mjesta događaja neposredno nakon nezgode, a koje tuženik i umješač na strani tuženika nisu osporavali.

11. Pasivna legitimacija tuženika proizlazi iz odredaba članka 2. i članka 4. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ broj 68/18., 110/18. i 32/20., dalje: ZKG), prema kojem je komunalno gospodarstvo cjelovit sustav obavljanja komunalnih djelatnosti, građenja i održavanja komunalne infrastrukture te održavanja komunalnog reda na području općina, gradova i Grada Zagreba (dalje: jedinica lokalne samouprave), a jedinice lokalne samouprave i osobe koje obavljaju komunalne djelatnosti u provedbi tog Zakona dužne su postupati u skladu s načelima na kojima se temelji komunalno gospodarstvo. Prema odredbi članka 8. navedenog Zakona komunalne djelatnosti se obavljaju kao javna služba, dok je prema članku 17. istog Zakona isporučitelj komunalne usluge dužan komunalnu uslugu isporučivati korisnicima usluga na način koji ne može štetiti njihovoj imovini, pravima i pravnim interesima (načelo sigurnosti). Prema odredbi članka 21. ZKG-a komunalne djelatnosti su djelatnosti kojima se osigurava građenje i/ili održavanje komunalne infrastrukture u stanju funkcionalne ispravnosti i komunalne djelatnosti kojima se pojedinačnim korisnicima pružaju usluge nužne za svakodnevni život i rad na području jedinice lokalne samouprave (uslužne komunalne djelatnosti). Komunalne djelatnosti sukladno članku 22. stavku 1. istog Zakona između ostalog su i održavanje nerazvrstanih cesta, održavanje javnih površina na kojima nije dopušten promet motornim vozilima (pločnika, javnih prolaza, šetališta, biciklističkih i pješačkih staza i sl.) te održavanje građevina javne odvodnje oborinskih voda i održavanje čistoće javnih površina, pri čemu se prema odredbama članka 23. stavka 2. tog Zakona pod održavanjem javnih površina na kojima nije dopušten promet motornih vozila podrazumijeva održavanje i popravci tih površina kojima se osigurava njihova funkcionalna ispravnost. Sukladno članku 64. stavku 1. ZKG održavanje komunalne infrastrukture obveza je jedinica lokalne samouprave.

12. Sukladno navedenom, Grad Đurđevac je obvezan osigurati da komunalne i druge službe od općeg interesa djeluju tako da se zaštite građani i njihova imovina i spriječi nanošenje štete. Slijedom navedenih zakonskih odredbi, nedvojbeno je pasivna legitimacija tuženika koji upravlja i odgovoran je za održavanje javnih površina između ostalog građevina javne odvodnje oborinskih voda i javnih zelenih površina u gradu Đurđevcu, odnosno dužan je osigurati sigurno kretanje pješaka na javnim površinama te spriječiti uzrokovanje i nanošenje štete građanima, pa kako je u konkretnom slučaju uzrok pada i ozljeđivanja tužiteljice nesanirana javna površina, na kojoj se nalazio šaht

koji nije bio u upotrebi (u koji je tužiteljica pala hodajući javnom površinom), postoji odgovornost tuženika za naknadu štete zbog propusta u održavanju navedene javne površine, odnosno komunalne infrastrukture. Identično stajalište o odgovornosti jedinice lokalne samouprave proizlazi iz brojnih odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske (primjerice Rev-1203/2016-2 od 19. svibnja 2021., Rev-340/2011 od 2. travnja 2013., Revx- 542/2015 od 2. srpnja 2014.).

13. Stoga je tuženik Grad Đurđevac u ovome postupku pasivno legitimiran i odgovoran za štetu koja nastaje kao posljedica propusta u obavljanju spomenute zadaće, odnosno održavanja javnih prometnih površina, a što uključuje i predmetnu površinu, odnosno šaht na adresi u Đurđevcu, Ulica Tina Ujevića između kbr. 1 i 3, a koje oštećenje, Grad Đurđevac niti komunalne organizacije kojima je Grad Đurđevac povjerio održavanje istih, nisu sanirali u vrijeme predmetnog štetnog događaja.

14. Radi utvrđivanja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva te uzročno posljedične veze između ozljeda tužiteljice i štetnog događaja sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnim sudskim vještacima dr. Davorinu Hećimoviću, spec. kirurgu i dr. Mirni Zagrajski-Brkić, spec. psihijatru.

14.1. Iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Davorina Hećimovića od 21. kolovoza 2025. proizlazi da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila natučenje i ogrebotinu stijenke prsnog koša i stijenke trbuha na lijevoj strani, natučenje i ogrebotinu lijeve šake na gornjoj strani te natučenje i ogrebotine lijeve natkoljenice i potkoljenice te desnog koljena, a koje ozljede su po ocjeni vještaka po naravi lake, svaka za sebe i u svom zbiru. Vještak ističe kako su ovakve ozljede nespecifične i nastaju djelovanjem tupotvrde i nazubljene sile te su iste mogle nastati na način kako se navodi u spisu. Navodi kako je tužiteljica trpjela fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju od 6 do 12 sati od nastanka ozljede. Bolove srednjeg intenziteta trpjela je do isteka 7 dana od nastanka ozljeda, a bolove slabog intenziteta do isteka dva tjedna od nastanka ozljeda. Nakon toga je do isteka četiri tjedna mogla imati povremene bolove slabog intenziteta. Tužiteljica je u trajanju 3-4 dana bila nesposobna za bilo kakvo fizičko opterećenje koje bi bilo veće od brige o samoj sebi, a i kod toga je trebala tuđu pomoć u omjeru od oko 50%. Do isteka 4 tjedna od nastanka ozljeda nije bila sposobna za teže fizičke poslove koje bi inače s obzirom na dob, spol i dotadašnje zdravstveno stanje mogla obavljati. U tom vremenu mogla se brinuti sama o sebi uz ulaganje dodatnih napora od oko 50%. U medicinskoj dokumentaciji koja je priložena spisu ne nalazi da su se javile naknadne komplikacije vezane uz fizičke ozljede te ističe kako kod tužiteljice nisu zaostale trajne posljedice vezane uz fizičke ozljede.

14.2. Iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Mirne Zagrajski-Brkić od 15. rujna 2025. proizlazi kako je simptomatika opisanog posttraumatskog poremećaja trajala oko tri mjeseca, te vještakinja smatra da je u tom periodu trajalo psihijatrijsko liječenje navedenog poremećaja, dok je u periodu nakon toga nadalje prisutna simptomatika koja nije uzročno posljedično više vezana uz predmetni događaj. Radi opisanog psihičkog poremećaja tužiteljici je bilo potrebno pojačano ulaganje napora za izvršavanje uobičajenih aktivnosti, uz uzimanje propisane terapije za smanjenje psihičkih simptoma. Imala je teškoće u socijalnim interakcijama, ustrašenost, narušene adaptivne kapacitete za funkcioniranje u prirodnoj, vlastitoj sredini. Isto vještakinja ocjenjuje privremenim, u trajanju od tri mjeseca, oko 10%. Kod tužiteljice vještakinja nije utvrdila trajno smanjenje opće životne aktivnosti, a koje bi bilo u

uzročno-posljedičnoj vezi s predmetnim štetnim događajem. Navodi kako je tužiteljica proživjela primarni strah jakog intenziteta i kraćeg trajanja u periodu predmetnog štetnog događaja te sekundarni strah jačeg intenziteta u trajanju tjedan dana i srednjeg intenziteta oko tri mjeseca.

15. Tuženik nije prigovarao na nalaze i mišljenja vještaka.

16. Tužiteljica je podneskom od 7. listopada 2025. prigovorila nalazu i mišljenju vještaka Davorina Hećimovića navodeći kako iz nalaza ne proizlazi da je vještak, sukladno danom mu zadatku u rješenju od 8. siječnja 2025., izvršio pregled tužiteljice, kao što je razvidno da vještak nepotpuno navodi cjelokupnu medicinsku dokumentaciju tužiteljice koja prileži predmetnom sudskom spisu, odnosno uopće ju ne navodi te se nije očitovao na okolnost završetka liječenja tužiteljice. Smatra kako nalaz vještaka Hećimovića ne daje vjeran opis objektivno utvrđenih stanja i promjena kod tužiteljice te se ne može smatrati jasnim, potpunim te takvim da iz njega jasno proizlaze sve postavljene dijagnoze i zdravstvena stanja tužiteljice, a u odnosu na koji bi nalaz kasnije, u svom mišljenju, vještak mogao dati svoju stručnu interpretaciju. Tužiteljica predlaže da vještak izvrši dopunu nalaza i mišljenja u odnosu na ocjenu potrebe za tuđom pomoći i njegovom na način da se očituje koliko je sati dnevno u određenom razdoblju izraženom u danima odnosno tjednima tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega s obzirom na to da tužiteljica, na temelju trenutne ocjene vještaka u mišljenju od 21. kolovoza 2025., ne može specificirati tužbeni zahtjev. Na nalaz i mišljenje vještakinje dr. Mirne Zagrajski-Brkić tužiteljica nije prigovarala.

17. Umješač na strani tuženika Adriatic osiguranje d.d. u podnesku od 13. listopada 2025. navodi kako vještak Davorin Hećimović daje nejasne ocjene u pogledu tuđe pomoći i njega. Nadalje, prigovara ocjeni vještakinje Mirne Zagrajski-Brkić da bi kod tužiteljice bilo potrebno pojačano ulaganje napora u periodu od tri mjeseca u omjeru od 10%. Umješač smatra da vještakinja nije uzela u obzir, podredno nije u dovoljnoj mjeri uzela u obzir, da je tužiteljica imala psihičkih tegoba i prije štetnog događaja zbog kojih se i liječila te koristila lijekove za smirenje. Nadalje, umješač prigovara ocjenama sekundarnog straha. Ističe da ni kod ove ocjene vještakinja nije uzela u obzir ranije psihičko stanje tužiteljice. Umješač ističe i da ovakve ocjene nisu u skladu s priloženom medicinskom dokumentacijom, pravilima struke te svim okolnostima slučaja. Ovakve ocjene posebice nisu u skladu sa karakterom povreda, a ni tijekom liječenja. Ističe da je u ocijenjenom periodu tužiteljica eventualno mogla imati povremeni strah tijekom dana, ali nikako kontinuirani 24-satni strah te da ovakve ocjene ne mogu predstavljati kumulativno ocijenjeni strah. Treba uzeti u obzir da strah nije trajao 24 sata dnevno, već samo povremeno tijekom dana, da osoba dio dana spava i da onda nema svjesni osjet straha, kao i činjenicu da je tužiteljica koristila lijekove za smirenje.

18. Iz dopune nalaza i mišljenja vještaka dr. Davorina Hećimovića, a odgovarajući na prigovore tužiteljice i umješača, proizlazi da je tužiteljica trpjela bolove jakog intenziteta u trajanju do 12 sati od nastanka ozljede. Bolove srednjeg intenziteta trpjela je do isteka 7 dana od nastanka ozljeda. Nakon toga je do isteka četiri tjedna imala bolove slabog intenziteta. Tužiteljica je u trajanju 3-4 dana bila nesposobna za bilo kakvo fizičko opterećenje i u tom vremenu je trebala punu tuđu pomoć kod svih životnih aktivnosti. Nakon toga, a do isteka 4 tjedna od nastanka ozljeda nije bila sposobna za teže fizičke poslove koje bi inače s obzirom na dob, spol i dotadašnje

zdravstveno stanje mogla obavljati. U tom vremenu trebala je tuđu pomoć 3-4 sata dnevno i to kod obavljanja osobne higijene, odijevanja, nabavke i pripreme hrane i slično. Vještak ističe kako u medicinskoj dokumentaciji koja je priložena spisu ne nalazi da su se javile naknadne komplikacije vezane uz fizičke ozljede. S obzirom na vrstu ozljeda i protok vremena nikako ne nalazi razloga za pregled tužiteljice jer ovakve ozljede ne ostavljaju trajne posljedice. Nadalje proizlazi kako su tužiteljčine tegobe vezane uz tjelesne fizičke ozljede prestale nakon četiri tjedna.

19. Po primitku dopune nalaza i mišljenja vještaka dr. Davorina Hećimovića, tužiteljica nije prigovarala nalazu i mišljenju vještaka.

20. Podneskom od 25. studenog 2025. umješač Adriatic osiguranje d.d. i nadalje prigovara nalazu i mišljenju vještaka navodeći da vještak u dopuni nalaza i mišljenja produljuje trajanje bolova, odnosno navodi da je do isteka četiri tjedna tužiteljica imala bolove slabog intenziteta, dok je u prvom nalazu bilo navedeno da je bolove slabog intenziteta imala do isteka dva tjedna od nastanka ozljeda, a nakon toga do isteka četiri tjedna povremene bolove slabog intenziteta. Umješač smatra da za ovakvu produljenu ocjenu bolova nije bilo osnove. Nadalje navodi kako iz dopunskog nalaza i mišljenja proizlazi da vještak povećava potrebu za tuđom pomoći i njegom. Ističe kako u prvom nalazu vještak navodi da je tužiteljica u trajanju 3-4 dana trebala tuđu pomoć u omjeru od 50%, dok u dopunskom nalazu i mišljenju navodi da je u tom periodu tužiteljica trebala punu tuđu pomoć. Nadalje, vještak u prvom nalazu navodi da do isteka 4 tjedna tužiteljica nije bila sposobna za teže fizičke poslove i da se u tom vremenu mogla brinuti sama o sebi uz ulaganje dodatnih napora od oko 50%, dok u dopunskom nalazu navodi da je u tom periodu trebala tuđu pomoć 3-4 sata dnevno. Umješač smatra da za ovakvu povećanu potrebu za tuđom pomoći nije bilo osnove. Ističe i da ovakva ocjena potrebe za tuđom pomoći nije u skladu sa karakterom povreda i medicinskom dokumentacijom.

21. Sud je usmeno saslušao vještake dr. Davorina Hećimovića i dr. Mirnu Zagrajski-Brkić, radi otklanjanja primjedbi umješača na nalaze i mišljenja vještaka.

21.1. Sudski vještak dr. Davorin Hećimović u svom iskazu pojašnjava kako su bolovi trajali do isteka četiri tjedna, time da ističe kako su bolovi slabog intenziteta trajali do isteka dva tjedna od događaja, te su do isteka četiri tjedna od događaja također bili slabog intenziteta, povremeni i postupno su nestajali. U pogledu prigovora vezano uz potrebu za tuđom pomoći njegom navodi da je tužiteljica u prva tri do četiri dana bila nesposobna za bilo kakvo veće fizičko opterećenje i trebala je tuđu pomoć u aktivnom dijelu dana u cijelosti tj. kod svih životnih aktivnosti. Nakon toga pa do isteka četiri tjedna nije bila sposobna za teže fizičke poslove i u tom periodu je trebala tuđu pomoć u trajanju od tri do četiri sata u aktivnom dijelu dana. U prvom nalazu govorio je o duševnim bolovima koji se određuju uglavnom u postocima. U dopunskom nalazu govorio je o tuđoj pomoći i njezi koja se određuje u danima i satima i to aktivnog dijela dana. Navodi kako čovjek osam sati spava, osam sati odmara, a osam sati radi. Kad govori o 50 % onda misli na polovinu aktivnog vremena u danu, a to izlazi otprilike od 3 do 4 sata. Tu pomoć je oštećena trebala samo kod određenih aktivnost tj. kod održavanja osobne higijene, odijevanja, nabavke i pripreme hrane i slično. Napominje da su ozljede koje je tužiteljica zadobila po naravi lake, ali to nikako ne znači da one nisu mogle izazvati poteškoće kako je ranije naveo. Tužiteljica je u neočekivanom padu tj. nesprema za pad upala u šaht i zadobila natučenje i ogrebotinu lijeve

potkoljenice, lijeve natkoljenice te lijeve strane trbušne stijenke i lijeve strane prsnog koša. Natučenje noge je dovelo do otežanog kretanja, a natučenje trbušne stijenke je smanjilo pokretljivost tijela u smislu sagibanja i rotacije jer su zahvaćeni veliki trbušni mišići. Natučenje lijeve strane prsnog koša, prije svega natučenje rebra i pripadajućih mišića otežavalo je disanje i pokretljivost lijeve ruke u ramenu. Prije svega misli na podizanje ruke. Smatra da je prigovor umješača opravdan jer se u prvom nalazu nije izrazio na decidan način o tuđoj pomoći i njezi. Na postavljeni zahtjev za pregled tužiteljice, ali s obzirom na protok vremena i vrste ozljeda koje je tužiteljica zadobila, smatra da to nije potrebno, to tim više da nema dopunske dokumentacije koja bi ukazala na eventualne komplikacije. U izradi nalaza i mišljenja koristio je postojeću medicinsku dokumentaciju u spisu. Na pitanje punomoćnika tužiteljice, može li se vještak izjasniti o točnom trajanju potrebe za tuđom pomoći i njegom u razdoblju nakon četiri dana pa do isteka četiri tjedna, odnosno radi li se o tri ili četiri sata, vještak navodi se može uzeti četiri sata budući da se radi o polovici aktivnog dijela dana od osam sati.

21.2. Sudska vještakinja dr. Mirna Zagrajski-Brkić u svom iskazu navodi kako je točno da je tužiteljica osoba koja je imala i raniju povijest psihičkih teškoća, a ona je kod davanja ocjena na upit suda isto uzela u obzir i opisala njenu vulnerabilnost za razvoj dekompenzacije nakon traumatskog događaja. Uzela je u obzir medicinsku dokumentaciju koja postoji u spisu, a odnosi se na psihijatrijske preglede u kojim je opisana simptomatika traumatiziranosti, a uzročno-posljedično povezana s padom u šaht i zadobivenim ozljedama. Točno je da nije našla trajne posljedice u smislu trajnog smanjenja opće životne aktivnosti, već je dala ocjenu privremenog smanjenja u postotku 10% i trajanju tri mjeseca za period koji je opisala da je psihička dekompenzacija bila vezana uz predmetni događaj. Na prigovor procjene intenziteta i trajanja straha odgovara da je strah subjektivna kategorija koja ima vidljive manifestacije u promjenama psihičkog funkcioniranja. Kao što je opisala postojala je objektivna osnova za strah, a isti je reaktivan upravo nakon predmetnog štetnog događaja. Psihičke posljedice koje je tužiteljica razvila uključuju opisanu posttraumatsku teškoću prilagodbe, postojanje tjeskobnih stanja, strahova, noćnih mora, vraćanja slika pada, teškoće prosnivanja, sanjanje padova u rupe te razvija simptomatiku pobudljivosti u smislu da pomisao na događaj i mjesto događaja izaziva psihičke smetnje pa isto tako javlja se simptomatika izbjegavanja koja označava potrebu odmicanja od stvari i situacija koja asociraju ili podsjećaju na događaj. Vještakinja je ostala kod ranije dane ocjene trajanja intenziteta straha.

22. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Davorina Hećimovića i dr. Mirne Zagrajski Brkić kao stručne, objektivne i sačinjene prema pravilima struke te u skladu s ostalim izvedenim dokazima, čemu je dodati, kako ni parnične stranke u konačnici nisu imale konkretnih prigovora ni primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, dok je umješač samo paušalno izjavio da ostaje kod svih ranije istaknutih prigovora i predložio provođenje novog medicinskog vještačenja, koje sud ocjenjuje nepotrebnim, a to stoga što su vještaci sve prigovore umješača valjano i logički obrazložili zbog čega sud smatra da su na taj način otklonili prigovore umješača.

23. Iz provedenog postupka proizlazi da je tužiteljici šteta nastala u uzročno-posljedičnoj vezi s opasnom stvari, oštećenim šahtom koji se nalazio na javnoj površini na kojoj nije bilo zabranjeno kretanje pješaka i kojom se tužiteljica uobičajeno kretala, uz dodatnu relevantnu činjenicu da na šahtu odnosno oko šahta nije bio postavljen

znak upozorenja glede postojanja predmetne opasne stvari, a kako je to nedvojbeno učinjeno neposredno nakon nezgode te je u konačnici šaht uklonjen zatrpavanjem. Zbog svega navedenog, sud utvrđuje da je u održavanju mjesta štetnog događaja bilo propusta.

24. Dakle, analizirajući provedene dokaze sud je utvrdio da je za nastanak predmetnog štetnog događaja isključivo odgovoran tuženik, a to stoga što je propustio održavati predmetnu javnu zelenu površinu, na kojoj se nalazio betonski pločnik i šaht, za sigurno i nesmetano kretanje pješaka. U ponašanju tužiteljice u predmetnoj situaciji ovaj sud ne nalazi doprinosa nastanku štetnog događaja. Upravo suprotno, sud smatra da se tužiteljica kritične zgode kretala javnom površinom, kojom se svakodnevno kretao veći broj ljudi i kojom ni na koji način nije bilo zabranjeno kretanje, a niti su oko šahta stavljena upozorenja o zabrani kretanja te se tužiteljica kretala uobičajeno pri tome se ozlijeđivši. Tuženik i umješač na strani tuženika tijekom postupka nisu dokazali da bi ponašanje ili kretanje tužiteljice makar i djelomično dovelo do štetnog događaja.

25. Stoga ovaj sud smatra da ne postoje okolnosti koje bi oslobađale tuženika od odgovornosti te da je tuženik u cijelosti odgovoran za štetu koja je nastala tužiteljici.

26. Prema odredbi članka 1045. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 114/22., 126/21. i 156/22., dalje: ZOO) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok prema odredbi članka 1084. ZOO-a osobe koje obavljaju komunalnu ili drugu sličnu djelatnost od javnog interesa odgovaraju za štetu ako bez opravdanog razloga obustave ili neredovito obavljaju tu djelatnost.

27. Slijedom navedenoga, prema ocjeni ovog suda za štetni događaj isključivo je odgovoran tuženik i to u smislu članka 1045. stavka 1. u vezi članka 1084. ZOO-a, jer je propustio održavati šaht na javnoj prometnoj površini dostupnoj svima na način da bude siguran za nesmetano kretanje ljudi koji prolaze javnom prometnom površinom, što je rezultiralo padom tužiteljice u šaht i njezinim ozljeđivanjem, time da se u konkretnom slučaju radi o površini kojom se svaki dan kreće veći broj ljudi.

28. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je sukladno članku 1100. stavku 2. ZOO vodio računa i o cilju kojemu služi ta naknada (a to je da se isplatom određenog novčanog iznosa barem ublaži osjećaj neugode koju oštećenik trpi), kao i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom (primjerice da ta naknada ne služi u lukrativne svrhe), kao i slijedeće kvalifikatorne okolnosti:

- vrstu i lokalitet ozljede (natučenje i ogrebotinu stijenke prsnog koša i stijenke trbuha na lijevoj strani, natučenje i ogrebotinu lijeve šake na gornjoj strani te natučenje i ogrebotine lijeve natkoljenice i potkoljenice te desnog koljena),

- utvrđeni intenzitet i duljinu trajanja pretrpljenih fizičkih boli (jačeg intenziteta do 12 sati od ozljede, srednjeg intenziteta do isteka 7 dana, slabijeg intenziteta do isteka 14 dana te slabijeg intenziteta, povremeni i postupno su nestajali do isteka 28 dana),

- utvrđeni intenzitet i duljinu trajanja pretrpljenog straha (primarni strah jačeg intenziteta i kraćeg trajanja u trenutku štetnog događaja te sekundarni strah jačeg intenziteta 7 dana i srednjeg intenziteta oko 3 mjeseca).

29. Na temelju izloženih utvrđenih činjenica sud je utvrdio da je kod tužiteljice uslijed opisanih ozljeda i njihovih posljedica došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, težina koje povrede opravdava dosuđenje pravične novčane naknade, kao i do potrebe za tuđom pomoći i njegom u trajanju kako to u svom nalazu navodi vještak dr. Davorin Hećimović.

30. Utvrđujući dakle jačinu i trajanje ozljedom izazvanih fizičkih bolova i straha, u potpunosti suglasno nalazu i mišljenju medicinskih vještaka koje je sud u cijelosti prihvatio, sud je ocijenio kako se radi o takvoj povredi prava osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje čija težina u konkretnom slučaju opravdava dosudu pravične novčane naknade, pri čemu je sud uzeo u obzir i ostale okolnosti slučaja koje također opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade, kao što je priroda i težina ozljeda tužiteljice, trajanje liječenja, stupanj i trajanje fizičkih boli i straha i s time povezanih tegoba i neugodnosti, kao i životnu dob tužiteljice u vrijeme štetnog događaja (72 godine).

31. Slijedom svih ovdje navedenih okolnosti sud ocjenjuje temeljem članka 1100. stavka 1. i stavka 2. ZOO osnovanim tužiteljičin zahtjev s osnova pravične novčane naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, uvažavajući Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenog 2002. kao i pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. (broj Su-IV-47/2020-5, javno objavljeno na internetskoj stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske) prema kojem se iznosi naznačeni u Orijentacijskim kriterijima povećavaju za 50%. Ističe se da je, osim prethodno navedenog, prilikom odmjeravanja visine pretrpljene štete ovaj sud imao na umu i to da Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske ne predstavljaju matematičku formulu, koja pukim automatizmom služi za utvrđivanje i izračunavanje pravične novčane naknade te da prilikom određivanja naknade štete treba uzeti u obzir sve okolnosti slučaja. Osim toga, sud je imao na umu i da su Orijentacijski kriteriji posljednji put mijenjani u lipnju 2020. (Su-IV- 47/2020-5) kada su povišeni za 50%, uz obrazloženje Vrhovnog suda da su za izmjenu korišteni podaci Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. pa je stoga valjalo uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. do donošenja ove odluke (tako i Županijski sud u Zagrebu u odluci GŽ-3137/24 od 25. srpnja 2024. i dr.). Imajući u vidu jačinu i trajanje fizičkih bolova i uvažavajući posebne okolnosti koje u svom nalazu navodi vještak dr. Davorin Hećimović, po tom kriteriju tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 1.000,00 eura. Nadalje, po kriteriju pretrpljenog straha u intenzitetu i trajanju kako je navedeno u nalazu, tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 3.000,00 eura. Preostali dio zahtjeva, a u iznosu od 2.000,00 eura po osnovi pretrpljenog straha je po ocjeni suda previsoko postavljen i nije osnovan pa ga je valjalo odbiti. Na taj način sud je utvrdio da je osnovano potraživanje tužiteljice s osnova pravične novčane naknade neimovinske štete u iznosu od ukupno 4.000,00 eura.

32. Prema odredbi članka 1095. ZOO tužiteljica ima pravo i na naknadu imovinske štete za troškove tuđe pomoći i njega. Iz mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljici bila neophodna tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 128 sati, a iz iskaza tužiteljice i tužiteljičine kćeri Anamarije Majstorović utvrđeno je da su pomoć tužiteljici nakon

dolaska iz bolnice pružale kćeri. Cijena sata tuđe pomoći određena je na temelju odredbe članka 223. ZPP prema mjesnim prilikama i ustaljenoj sudskoj praksi s iznosom od 4,50 eura po satu pa tužiteljici po toj osnovi pripada 576,00 eura. Naime, u situaciji kada tužiteljica nije imala novčanih izdataka za tuđu pomoć, pripada joj naknada u visini koju bi u vrijeme pružanja usluge platila da je osoba koja je pružala usluge tuđe pomoći tu naknadu zahtijevala, a visina takve naknade utvrđuje se prema neto zaradi osobe koja bi u mjestu u kojem je tuđa pomoć pružana, u ovom slučaju grad Đurđevac, bila sposobna pružati takvu uslugu. U konkretnom slučaju tužiteljica na kojoj je teret dokaza nije predložila dokaze kojima bi sud stekao mogućnost utvrditi neto zaradu osobe za pomoć u kućanstvu odnosno tužiteljica je tijekom postupka zbog ekonomičnosti postupka odustala od dokaznog prijedloga financijskim vještačenjem te je stoga sud visinu te naknade utvrdio slobodnom ocjenom na temelju ovlaštenja iz članka 223. ZPP-a. Naprijed navedeno stajalište zauzeo je i Županijski sud u Varaždinu u svojoj odluci broj GŽ-2469/2016-2 od 1. lipnja 2017. Preostali dio zahtjeva, a u iznosu od 177,92 eura po osnovi tuđe pomoći i njege, nije osnovan pa ga je valjalo odbiti.

33. Tužiteljici je dakle na ime naknade štete povodom štetnog događaja od 18. ožujka 2022. dosuđen ukupan iznos 4.576,00 eura.

34. Na dosuđeni ukupni iznos naknade neimovinske štete od 4.000,00 eura tužiteljici su dosuđene i zatražene zakonske zatezne kamate koje teku od 30. lipnja 2022. do isplate, budući da se tužiteljica obratila tuženiku 29. lipnja 2022. odštetnim zahtjevom, primitak kojeg tuženik tijekom postupka nije osporavao, a na iste tužiteljica ima pravo sukladno odredbi članka 1103. ZOO i članka 1086. ZOO, i to po stopi iz članka 29. stavka 2. i 8. ZOO. Tužiteljici je na iznos naknade za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 576,00 eura dosuđena zakonska zatezna kamata od dana presuđenja. Naime, prema odredbi članka 1086. ZOO obveza naknade imovinske štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete, ali u konkretnom slučaju tužiteljici su tuđu pomoć i njegu pružale kćeri pa se, dakle, radi o tzv. nenovčanoj imovinskoj šteti i njezina se visina utvrđuje prema cijenama u vrijeme presuđenja, zbog čega zatezna kamata na ovaj vid štete tužiteljici pripada od dana donošenja presude (tako i Rev-1963/13 od 20. siječnja 2016.). U preostalom dijelu zakonske zatezne kamate na iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu koja teče od 30. lipnja 2022. do 2. listopada 2026. tužbeni zahtjev nije osnovan pa ga je valjalo odbiti.

35. Slijedom navedenoga, a kako je sud osnovanim ocijenio potraživanje tužiteljice na iznos od 4.000,00 eura na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, te iznos od 576,00 eura na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, a sve kao naknada štete tužiteljici nastale prilikom predmetnog štetnog događaja za koji je odgovoran tuženik, to je tuženik u obvezi isplatiti tužiteljici navedene iznose, odnosno ukupno iznos od 4.576,00 eura s pripadajućom zateznom kamatom, kako je i odlučeno pod točkom I. izreke ove presude, dok je preostali dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu iznosa od 2.177,92 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 30. lipnja 2022. do isplate te s osnova zakonske zatezne kamate na iznos od 576,00 eura koja teče od 30. lipnja 2022. do 1. listopada 2026., valjalo odbiti kao prekomjerno postavljen, pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

36. Odluka o troškovima postupka iz toč. III. izreke rješenja temelji se na odredbi članka 154. stavka 2. ZPP, a prema vrijednosti predmeta spora od 6.753,92 eura (konačno postavljeni tužbeni zahtjev u podnesku od 1. lipnja 2026.). Dakle, stranke su u ovoj parnici djelomično uspjele, pa o troškovima parničnog postupka valja odlučiti primjenom članka 154. stavka 2. ZPP kojim je propisano, ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će taj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici.

36.1. Tužiteljica je u ovoj parnici s osnovom uspjela sa 100%, dok je s visinom uspjela 67,75% (tražbina 6.753,92 eura, dosuđeno 4.576,00 eura), dakle, tužiteljica je u ovoj parnici uspjela sa 83,88% što znači da je tuženik uspio sa 16,12%, pa primjenom članka 154. stavka 2. ZPP proizlazi da tužiteljici pripada pravo na naknadu troškova ovog parničnog postupka u omjeru od 67,76% (83,88-16,12).

36.2. Kao trošak koji je bio potreban u smislu članka 155. stavka 1. ZPP, za zastupanje po punomoćniku odvjetniku sud je utvrdio u iznosu od 2.125,00 eura i to za sastav odštetnog zahtjeva prema Tbr. 32. te Tbr. 46. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23. i 107/25., dalje: Tarifa) u iznosu od 250,00 eura (tako i Županijski sud u Varaždinu broj Gž-1588/2015-3 od 8. srpnja 2015.), zatim na ime sastava tužbe prema Tbr. 7. toč. 1. te Tbr. 46. i Tbr. 54. Tarife u iznosu od 250,00 eura, na ime troška zastupanja na ročištima održanim 10. listopada 2023., 8. studenog 2024., 1. lipnja 2026. i 9. rujna 2026. prema Tbr. 9. toč. 1. te Tbr. 46. i Tbr. 54. Tarife, u iznosima od po 250,00 eura te na ime troška sastava podnesaka od 5. svibnja 2023. i 7. listopada 2025. prema Tbr. 8. toč. 1. te Tbr. 46. i Tbr. 54. Tarife, za svaki po 250,00 eura. Tužiteljici je priznat i trošak uviđaja u iznosu od 49,48 eura. Tužiteljici je priznat i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 38,73 eura sve sukladno Tar. br. 1. stavku 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 53/19. i 92/21.) te članku 7. stavku 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18.). Priznat je i trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 93,77 eura, sve sukladno Tar. br. 2. stavku 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 50/26.) te članku 7. stavku 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18. i 51/23.). Dakle, tužiteljici je ukupno priznat trošak u iznosu od 2.181,98 eura. Kako tužiteljica sukladno članku 154. stavku 2. ZPP ima pravo na 67,76% troškova koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, proizlazi da tužiteljica ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od 1.478,51 eura, a kojemu iznosu je u cijelosti dodan iznos od 677,50 eura (637,50 + 39,93) na ime troška provedenog medicinskog vještačenja jer je taj trošak bio potreban za vođenje ove parnice neovisno o uspjehu u sporu. Naime, u konkretnom slučaju medicinsko vještačenje bilo je potrebno radi utvrđivanja uzročno-posljedične veze i visine štete i taj trošak koji je tužiteljici nastao u iznosu od 677,50 eura treba priznati tužiteljici u cijelosti bez obzira na omjer uspjeha stranaka u parnici i pravilnom primjenom materijalnog prava naložiti tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu sa zahtijevanim pripadajućim zateznim kamatama tekućim od donošenja odluke o trošku (članak 151. stavak 3. ZPP). Dakle, tuženik je dužan tužiteljici nadoknaditi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od

2.156,01 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana presuđenja, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP, u visini određenoj člankom 29. stavkom 2. i 8. ZOO/23.

36.3. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 4. listopada 2023. u iznosu od 250,00 eura jer ponavlja navode iz očitovanja na tuženikov odgovor na tužbu te stoga isti po ocjeni ovog suda nije potreban za parnicu. Nadalje, nije priznat trošak sastava podneska od 29. listopada 2024. u iznosu od 62,50 eura kojim tužiteljica obavještava sud o uplaćenom predujmu za vještačenje, a koja uplata je vidljiva na računu suda te stoga navedeni trošak nije potreban za parnicu. Nije priznat trošak sastava podneska od 20. siječnja 2025. u iznosu od 250,00 eura kojim tužiteljica dostavlja račun za troškove liječenja i povećava tužbeni zahtjev u visini navedenog računa, a budući da je tijekom postupka povukla tužbeni zahtjev u odnosu na predmetni račun te stoga isti nije bio potreban za parnicu. Nije priznat ni trošak sastava podneska od 5. rujna 2025. u iznosu od 62,50 eura kojim tužiteljica požuruje postupanje suda, zatim trošak sastava podneska od 7. listopada 2025. u iznosu od 62,50 eura kojim tužiteljica traži produljenje roka za očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka, trošak sastava podneska od 22. listopada 2025. u iznosu od 62,50 eura kojim tužiteljica dostavlja broj računa za povrat neutrošenog predujma, a to stoga što po ocjeni suda navedeni podnesci nisu potrebni za parnicu. Nije priznat ni trošak sastava podneska od 26. studenog 2025. u iznosu od 250,00 eura jer tužiteljica navedenim podneskom precizira glavni tužbeni zahtjev, a koji je precizirala i podneskom od 1. lipnja 2026., trošak kojeg je tužiteljici priznat. Tužiteljici nije priznat niti trošak pristupa ročištu za objavu presude u iznosu od 125,00 eura jer punomoćnik tužiteljice nije pristupio na navedeno ročište.

37. Slijedom svega navedenoga, odlučeno je kao u izreci.

Đurđevac, 2. listopada 2026.

Sutkinja
Augustina Muršić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana izjaviti žalbu, a koji rok se računa: od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila ili od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o

ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pismeno ovome sudu u 3 primjerka, odnosno sukladno odredbi čl. 106.a st. 5. ZPP-a, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud

Dostaviti:

1. pun. tužiteljice Tomislav Miličević, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Miličević i Šupuković d.o.o. Zagreb
2. pun. tuženika Damir Degerec, odvjetnik iz Koprivnice
3. pun. umješaka Katarina Ileković, odvjetnica iz Grgić & Partneri odvjetničko društvo d.o.o. Zagreb, Pisarnica Varaždin

Broj zapisa: **9-3088e-113d3**

Kontrolni broj: **0a4fd-2746d-b10a6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.